

Spørgsmaal, om hvilke jeg fortiden, da kun det ene Alternativ er nøie undersøgt, ikke nærmere skal yttre mig.

Randers.
Trinderup.

I min tidligere Indberetning, om Valget af Banelinierne med Hensyn til Sidebanerne til Silkeborg og Viborg, er allerede omtalt Nødvendigheden af med Hovedbanen at følge det gennemgaaende Dalstrøg, der fra Randers strækker sig i nordvestlig Retning op imod Trinderup, og at lade Sidebanen fra Viborg støde til Hovedbanen ved Sønder-Dnsild.

Fra Randers Rebroussementsbanegaard gaaer Linien langs den sydlige Affraaning af det høie Bakkeparti, ved hvis Fod Randers ligger, dreier ind i den omtalte mod Nordvest førende Dal, gaaer Nord om Neder-Hornbek, passerer imellem Sveistrup og Bjerregrav det lidet fremtrædende Vandffel imellem Gudenaen og Hersom-Naens Lilløb og følger videre Dalens østlige Side indtil henimod Trinderup. Her tvinges Dalen ud af sin nordvestlige Retning ved det Hvidebrag, der strækker sig fra Hvorum, Syd om Trinderup henimod Sønder-Dnsild.

Dette Hvidebrag har sit laveste Punkt Syd for Trinderup, og da det Bakkeparti, der mod Syd begrænses Dnsild-Naens Dal, og hvorpaa Nørre-Dnsild ligger, maa ansees som impassabelt for en Jernbane, saa er man indfranket til at benytte Overgangen ved Trinderup.

Herfra er Hovedbanen, som senere skal blive mottveret, ført langs Nord siden af Dnsilbaens Dal, indtil henimod Hobro, hvor den ved Godals-Mølle dreier i nordlig Retning. Stignings- og Krumningsforholdene paa Banestrækningen Randers-Trinderup stille sig særdeles fordeelagtigt.

Ds-Hobro.
Nalborg.

Terrainet imellem Trinderup og Nalborg er i det Hele høitliggende. Det gennemskjæres fra Nord imod Syd i næsten hele sin Udstrækning af en Indsænkning, som begynder ved Nalborg og strækker sig forbi Dal, Ellitshøi, Buderupholm, imellem Kolds og Torstedlund-Stove, forbi Ravnkilde, Hovgaard, Bølstrupgaard og Stenild, Syd for hvilken By den pludseligen tager en vestlig Retning; Nord for Skjorping udgaaer fra Indsænkningen mod Øst den Dal, hvori Lindenborgaaen flyder.

Hovedindsænkningen i sin hele Udstrækning fra Egnen Vest for Hobro til Nalborg frembyder, naar alene hensees til Hvideforholdene, den naturlige Retningslinie for en Banelinie Syd fra til Nalborg, men det er dog ikke gjort ligt at følge den heelt igjennem.

Imellem Nalborg og Raakildegaard (Annerup) er Dalen flad, bred og aaben med i Almindelighed seynt affaldende Sidebegrænsninger; og paa denne Strækning frembyder især Dalens vestlige Begrænsning et for en Jernbane fortrinligt Terrain; men ved Raakildegaard udvider Mosestrækningen, som overalt udgjør Dalbunden, sig til et stort Bassin, der, gennemkrydset af flere Båndløb, paa den ene Side gaaer heelt op imod Støvring og paa den anden grændser til det vilde Bakkeparti ved Bølsted og til Affraaningerne af det Hvideparti, hvorpaa Skjorping ligger. Disse Vanffeligheder kunne tildeels overvindes ved at føre Linien i en stor Bue over imod Støvring, og derfra ned til Buderupholm, hvis ikke netop herfra mod Syd Indsænkningen forandrede sin Character.

Dens Bund bestaaer herfra i hele Bredden af dyb og blød Mose, som i Regelen begrænses af høie, steile og sønderrevne Bakkestræninger, paa mange